

รธน. มาตรา ๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๒ มาตรา ๔๖ มาตรา ๔๘ วรรคหนึ่ง มาตรา ๕๐
มาตรา ๘๓ และมาตรา ๘๗

พ.ร.บ. สุรา พ.ศ. ๒๔๙๓ มาตรา ๔ มาตรา ๕ และมาตรา ๒๕

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ และมาตรา ๒๗ เป็นบทบัญญัติทั่วไป ไม่ใช่บทบัญญัติที่ให้สิทธิแก่บุคคล
จะอ้างได้ว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ศาลรัฐธรรมนูญจึงไม่วินิจฉัย

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๒ เป็นบทบัญญัติกำหนดหลักการเกี่ยวกับบุคคลที่จะถูกลงโทษทางอาญา
ส่วนพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๙๓ มาตรา ๔ กำหนดความหมายของคำว่า “สุราแช่” “สุรากลั่น”
และ “เชื้อสุรา” มาตรา ๕ วรรคหนึ่ง เป็นบทบัญญัติห้ามมิให้ผู้ใดทำสุราหรือมีภาชนะหรือเครื่องกลั่น
สำหรับทำสุราไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต วรรคสอง กำหนดเงื่อนไขในการออกใบอนุญาต
และมาตรา ๒๕ บัญญัติห้ามมิให้ผู้ใดมีเชื้อสุราไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต พระราชบัญญัติสุรา
พ.ศ. ๒๔๙๓ มาตรา ๔ มาตรา ๕ และมาตรา ๒๕ จึงเป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับการกระทำที่เป็นความผิด
และกำหนดโทษแก่บุคคลที่กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติดังกล่าว จึงไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๓๒

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๖ มีเจตนารมณ์ให้บุคคลซึ่งรวมกันเป็นชุมชนท้องถิ่นดั้งเดิมมีสิทธิอนุรักษ์
หรือฟื้นฟูจารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และมีส่วนร่วมในการจัดการเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติในท้องถิ่น
ของตนเองเพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ชุมชน แต่สิทธิดังกล่าวจะต้องเป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ ซึ่งขณะนี้
ยังไม่มีบทบัญญัติของกฎหมายในเรื่องดังกล่าว บุคคลจึงไม่อาจอ้างได้ว่าพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๙๓
มาตรา ๔ และมาตรา ๒๕ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๖

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๘ วรรคหนึ่ง บัญญัติให้สิทธิของบุคคลในทรัพย์สินย่อมได้รับความคุ้มครอง
แต่ขอบเขตแห่งสิทธิและการจำกัดสิทธิในทรัพย์สินอาจมีได้ สำหรับพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๙๓
มาตรา ๔ มาตรา ๕ และมาตรา ๒๕ ไม่ได้เป็นบทบัญญัติที่จำกัดสิทธิในทรัพย์สิน จึงไม่ขัดหรือแย้ง
ต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๘

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๐ วรรคหนึ่ง บัญญัติให้บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการประกอบกิจการหรือ
ประกอบอาชีพและแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรม โดยวรรคสองบัญญัติข้อยกเว้นในเรื่องการจำกัดเสรีภาพ
ในการประกอบอาชีพไว้ ส่วนพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๙๓ มาตรา ๔ มาตรา ๕ และมาตรา ๒๕
เป็นเรื่องบทนิยาม เรื่องการห้ามทำสุรา หรือมีภาชนะหรือเครื่องกลั่นสำหรับทำสุราไว้ในความครอบครอง
เว้นแต่ได้รับอนุญาต และเรื่องห้ามมีเชื้อสุราไว้ในความครอบครอง เว้นแต่ได้รับใบอนุญาต ซึ่งแม้จะเป็น
บทบัญญัติแห่งกฎหมายที่จำกัดเสรีภาพในการประกอบอาชีพในการทำสุรา แต่ไม่ได้ห้ามเด็ดขาด โดยขออนุญาต
ทำสุรา หรือมีเชื้อสุราจากเจ้าหน้าที่ของรัฐ ประกอบกับพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๙๓ มีความมุ่งหมาย
เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน จัดระเบียบการประกอบอาชีพการทำสุรา
และคุ้มครองผู้บริโภคสุรา แม้จะเป็นการจำกัดเสรีภาพในการประกอบอาชีพก็ตาม แต่เป็นไปตามข้อยกเว้น

ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๐ วรรคสอง อันเป็นการจำกัดเสรีภาพเท่าที่จำเป็นและไม่กระทบกระเทือน
สาระสำคัญแห่งเสรีภาพในการประกอบอาชีพสุรา เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง
พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๙๓ มาตรา ๔ ประกอบมาตรา ๒๕ เฉพาะความหมายของเชื้อสุราในส่วนที่
ไม่ได้หมายความว่าถึงแบ่งข้าวหมัก และมาตรา ๕ จึงไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๐

ส่วนรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๓ และมาตรา ๘๗ เป็นบทบัญญัติในหมวด ๕ ว่าด้วยแนวนโยบาย
พื้นฐานแห่งรัฐ ที่บัญญัติแนวทางในการตรากฎหมายและกำหนดนโยบายในการบริหารราชการแผ่นดิน
ของรัฐบาล อยู่ในความควบคุมตรวจสอบของรัฐสภา พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๙๓ มาตรา ๔ มาตรา ๕
และมาตรา ๒๕ ไม่ได้เกี่ยวกับแนวนโยบายแห่งรัฐ จึงไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๓ และมาตรา ๘๗

ย่อโดย นายเอกชัย นุ่นทิพย์
นักวิชาการคดีรัฐธรรมนูญชำนาญการ

นางสาวไปรยา ทัศนสกุล
ผู้อำนวยการกลุ่มงานคดี ๑๑

นางสาวธาริณี มณีรอด
ผู้อำนวยการสำนักคดี ๔

นายมนตรี กนกวารี
ผู้ทรงคุณวุฒิด้านคดี รักษาการแทน
รองเลขาธิการสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ ตรวจ